

Arrest

nr. 167 182 van 4 mei 2016
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de burgemeester van de gemeente
Steenokkerzeel.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de mondelinge beslissing van de burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel van 27 april 2016 tot weigering van in ontvangstname van de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2016 om 16 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Y. D'HANIS, die loco advocaat B. DE KEYSER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 1 juli 2007 de beslissing om verzoeker tot een verblijf van één jaar te machtigen. De geldigheidsduur van de toegestane verblijfsmachtiging werd vervolgens een aantal maal verlengd.

1.2. Op 31 januari 2014 werd verzoeker van ambtswege afgevoerd van de registers.

1.3. Verzoeker diende op 10 juni 2014 een aanvraag in om opnieuw in het bezit te worden gesteld van een verblijfsdocument.

1.4. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 8 augustus 2014 de beslissing om verzoeker niet opnieuw in het bezit te stellen van een verblijfsdocument. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Op 8 oktober 2014 nam de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod gedurende zes jaar. Verzoeker stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad.

1.7. Bij arrest nr. 137 729 van 2 februari 2015 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van 8 augustus 2014 waarbij geweigerd werd om hem in het bezit te stellen van een verblijfsdocument.

1.6. Bij arrest nr. 141 069 van 16 maart 2015 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissingen van 8 oktober 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 3 november 2015 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad.

1.8. Bij arrest nr. 156 269 van 10 november 2015 verwierp de Raad vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de beslissing van 3 november 2015.

1.9. Verzoeker gaf op 20 april 2016 een volmacht aan een gerechtsdeurwaarder om in zijn naam een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in te dienen bij het gemeentebestuur van Steenokkerzeel.

1.10. De burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel deelde aan de door verzoeker aangestelde gerechtsdeurwaarder mee dat verzoeker zich persoonlijk diende aan te melden indien hij een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie wenste in te dienen.

De mondelinge weigering van in ontvangstname van de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terughoudings-

maatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of terughoudingsmaatregel kan worden beschouwd wenst te verkrijgen hij de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel. Het staat niet ter discussie dat de *in casu* bestreden beslissing – de mondelinge weigering tot het in ontvangst nemen van een aanvraag tot afgifte de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie – geen verwijderings- of terughoudingsmaatregel is waarvan de tenuitvoerlegging imminent kan worden.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

Na sluiting van de debatten verzocht verzoeker, via een faxbericht, de Raad om een heropening van de debatten. Hij motiveerde dit verzoek door aan te geven dat in het proces-verbaal van vaststelling dat werd opgesteld door de door hem aangestelde gerechtsdeurwaarder en dat werd aangewend om aan te tonen dat de burgemeester van de gemeente van Steenokkerzeel wel degelijk mondeling weigerde om zijn aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in ontvangst te nemen een fout bevat. Hij lichtte hierbij toe dat de gerechtsdeurwaarder zich op 25 april 2016 – en niet op 25 maart 2016 zoals is vermeld in het proces-verbaal – aanmeldde bij de burgemeester van de gemeente Steenokkerzeel en dat de aangevochten mondelinge beslissing dus dateert van 25 april 2016. Hij voegde, ter staving van zijn standpunt, een aantal stukken bij zijn faxbericht, waaronder een niet ondertekende brief van de aangestelde gerechtsdeurwaarder waarin deze het voorgaande bevestigt. Hij verduidelijkte dat zijn verwijzing in zijn verzoekschrift naar een beslissing van 27 april 2016 – waarbij hij uit het oog verliest dat hij in zijn verzoekschrift *in fine* verwees naar een beslissing van 26 april 2016 – ook niet correct is, doch kan worden verklaard omdat het proces-verbaal van vaststelling van de gerechtsdeurwaarder werd opgesteld op 27 april 2016 en er dus geen sprake is van enige valsheid of van een onontvankelijkheid van de vordering *ratione tempore*. De uiteenzetting van verzoeker doet evenwel geen afbreuk aan voorgaande vaststelling dat de bestreden beslissing geen verwijderings- of terughoudingsmaatregel is zoals bedoeld in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zodat niet moet worden ingegaan op de vraag tot heropening van de debatten.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

G. DE BOECK